

РЕШЕНИЕ

№ 20582

гр. София, 26.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, второ отделение 27 състав, в публично заседание на 28.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

при участието на секретаря Стаменка Симеонова, като разгледа дело номер **612** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК, вр. чл.40 и сл. от Закон за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на Т. С. С. срещу мълчалив отказ на административен орган да се произнесе по Заявление за достъп до обществена информация с вх.№ 94-00-244/02.12.2025г.

С определение № 5963/13.02.2026г., към настоящото производство е присъединено за съвместно разглеждане адм.дело № 772/2026г., образувано по жалба срещу последвал изричен отказ да се предостави достъп до обществена информация, обективиран в Решение № ГС-05-105/18.12.2025г. издадено от главния секретар на ДНСК. Жалбоподателката поддържа, че обжалваният акт е необоснован и незаконосъобразен. Поддържа, че исканата информация е обществена по смисъла на ЗДОИ, касае изпълнение на възложени по силата на закона служебни функции на органите за контрол на строителство и е необходима, за да си съставят гражданите мнение за дейността на административните органи. Прави искане за отмяна на акта.

Ответникът по жалбата - главен секретар на Дирекция за национален строителен контрол (ДНСК), оспорва жалбата.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните приема следното:

От приетите по делото писмени доказателства се установява, че жалбоподателката Т. С. С. е подала до министерството на регионалното развитие и благоустройството, заявление за достъп до обществена информация № 94-00-244/02.12.2025г. Със заявлението по образец, е поискала достъп до информацията относно: „всички съпътстващи документи изготвени протоколи и констативни актове от извършената проверка, основание за писмо на ДНСК с изх.№ СО1474-06-

063/12.11.2025“. Поискала е да получи информацията като копия на хартиен носител.

С писмо № СО-1474-15-018/05.12.2025г., заявлението на основание чл.32, ал.1 от ЗДОИ, е изпратено за отговор по компетентност от Дирекцията за национален строителен контрол – ДНСК.

Издадено е оспореното Решение № ГС-05-105/18.12.2025г. на главния секретар на ДНСК (оправомощена със заповед № РД-13-175/01.04.2025г. на началника на ДНСК), с което е отказан достъп до исканата със заявлението на Т. С. С. обществена информация.

За да постанови отказа, органът е посочил, че е разгледал заявлението за представяне на: „всички съпътстващи документи – изготвени протоколи и констативни актове от извършена на 05.11.2025г. съвместна проверка на служители на ДНСК с представители на район „Овча купел“ – СО на ремонтните дейности извършващи се на първия етаж от жилищна сграда, находяща се на [улица], [населено място].“ Посочено е, че изготвеният при извършената проверка на 05.11.2025г. протокол няма самостоятелно значение и той, макар и съдържащ служебна информация по чл.11 ЗДОИ, е налице основанието на чл.13, ал.2, т.1 ЗДОИ за ограничаване на достъпа до нея, тъй като е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение. Отделно от това, в акта е цитирано адресирано до заявителката писмо изх.№ СО-1474-05-060/26.09.2025г. на началника на ДНСК, с което е изразено становището по случая за извършваните СМР на първия етаж на жилищната сграда. В тази връзка е разяснено, че съгласно чл.222 от ЗУТ, правомощията на началника на ДНСК или оправомощено от него лице, са за контрол при установени нарушения за строежи от първа до трета категория, какъвто не е строежът в горепосочената сграда. На основание чл.223 ЗУТ, контролът за този тип строежи се извършва от кмета на съответната община. П. дадено с писмо изх.№ РОК25-ТК00-27-(11)/14.08.2025г. на кмета на район „Овча купел“ – СО, следва да се изиска и получи от районната администрация, като органите на ДНСК нямат правно основание за намеса по административен ред по случая.

Съгласно разпоредбата на чл.40, ал.1 ЗДОИ, решенията за предоставяне на достъп до обществена информация или за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, се обжалват пред съответния административен съд, по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Съгласно правомощията си по чл.146 АПК съдът при преценка законосъобразността на административния акт проверява дали е издаден от компетентен орган (т.1), в съответната форма (т.2), допуснато ли е съществено нарушение на административно-производствени правила при издаването му (т.3), налице ли е противоречие на административния акт с материалноправни разпоредби (т.4) и несъответствие с целта на закона (т.5), като съдът не е ограничен от посочените от оспорващия основания, а проверява всички основания по чл.146 АПК.

Съответствието на оспорения акт с материалния закон се преценява към момента на издаването на административния акт (чл.142, ал.1 АПК).

В конкретния случай, оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, видно от приложената заповед № РД-13-175/01.04.2025г. на началника на ДНСК. Обжалваният акт обаче, не съответства на законоустановените изисквания за форма и мотивираност на административния акт и е издаден при допуснати съществени нарушения на административно-производствени правила.

Специфичните изисквания за съдържанието на актовете в производствата по реда на ЗДОИ, са уредени в чл.34 ЗДОИ (за решението с което се предоставя достъп), съответно чл.37 и ал.38 от ЗДОИ за актовете, с които се отказва достъп до обществена информация.

Съгласно чл.34, ал.1 ЗДОИ, в решението за предоставяне на достъп до обществена информация задължително се посочват: степента на осигурения достъп до исканата обществена информация;

сроку, в който е осигурен достъп до исканата обществена информация; мястото, където ще бъде предоставен достъп до исканата обществена информация; формата, под която ще бъде предоставен достъп до исканата обществена информация и разходите по предоставянето на достъп до исканата обществена информация. В решението за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация се посочват правното и фактическото основание за отказ - че исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон, както и в случаите по чл. 13, ал. 2; достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставяне на исканата обществена информация, освен в случаите на надделяващ обществен интерес или, че исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца – чл.37 и ал.38 от ЗДОИ.

В процесния случай, административното производство е образувано с цитираното по-горе заявление за достъп до обществена информация № 94-00-244/02.12.2025г. на МРРБ, с което жалбоподателката е поискала достъп до информацията относно: „всички съпътстващи документи изготвени протоколи и констативни актове от извършената проверка, основание за писмо на ДНСК с изх.№ СО1474-06-063/12.11.2025“. С оспорения акт се сочи, че е разгледано искане за достъп до следната информация: „изготвени протоколи и констативни актове от извършена на 05.11.2025г. съвместна проверка на служители на ДНСК с представители на район „Овча купел“ – СО на ремонтните дейности извършващи се на първия етаж от жилищна сграда, находяща се на [улица], [населено място].“ Видно е, че заявителката е поискала достъп до информацията свързана с проверка извършена на основание „писмо на ДНСК с изх.№ СО1474-06-063/12.11.2025“, а органът е разгледал искане за достъп до информацията – документи от извършена проверка на предходна дата – 05.11.2025г. Очевидно е, че в нарушение на процесуалните правила, органът не е разгледал искането, с което е бил сезиран, а именно – изготвени документи във връзка с проверка, на основание писмо на ДНСК с изх.№ СО1474-06-063/12.11.2025“. Изобщо в оспорения акт, не се цитира такова писмо и какви указания, за каква проверка, на кой обект са дадени с него. В случай, че с процесното заявление, за органа не е ясно точно каква информация се иска или ако тя е формулирана много общо, следва да се процедира по реда на чл.29, ал.1 и ал.2 от ЗДОИ, като заявителят се уведоми за това и, че има право да уточни предмета на исканата обществена информация, съответно с указанията, че ако заявителят не уточни предмета на исканата обществена информация до 30 дни, заявлението ще се остави без разглеждане. В тази връзка, ако за сезирания орган – главен секретар на ДНСК, не е било ясно достъп до каква точно информация се иска със заявлението (посочено е „всички съпътстващи документи изготвени протоколи и констативни актове от извършената проверка, основание за писмо на ДНСК с изх.№ СО1474-06-063/12.11.2025“), е следвало на заявителката да се дадат указания по реда на чл.29, ал.1 ЗДОИ, а не да се постановява отказ за предоставяне на достъп до друга – различна от посочената в заявлението информация - „изготвени протоколи и констативни актове от извършена на 05.11.2025г. (предходна дата от посочената в заявлението) съвместна проверка на служители на ДНСК с представители на район „Овча купел“ – СО“.

Освен, че оспореният акт е издаден в нарушение на административно-производствените правила, същият е и вътрешнопротиворечив и с неясно изразена воля.

От една страна, органът се позовава на разпоредбата на чл.13, ал.2, т.1 ЗДОИ, която предполага, че органът разполага с исканата информация, но ограничава достъпа до нея, тъй като тя е свързана с оперативната подготовка на актовете и няма самостоятелно значение, но от друга страна се сочи, че органите на ДНСК нямат правомощия да осъществят контрол на строителството в този случай и „нямат правно основание за намеса по административен ред по случая“, тоест не разполагат с исканата информация. Това обаче са две различни предпоставки, с

които се реализират две различни правомощия за сезирания орган – в единия случай се издава отказ за предоставяне на достъп до исканата информация, с която органът разполага, тъй като тя няма самостоятелно значение, в другия случай, на основание чл.32, ал.1 ЗДОИ, органът следва да препрати заявлението до компетентния орган, разполагащ с информацията, за което изрично да уведоми заявителя. Отразявайки двете си правомощия в един и същи акт (за отказ на основание чл.13, ал.2, т.1 ЗДОИ, както и от друга страна, че не разполага с исканата информация), органът е издал неясен акт, в нарушение на изискванията за форма и мотивираност на административните актове.

Горните пороци налагат отмяна на обжалваното от Т. С. С. Решение № ГС-05-105/18.12.2025г. издадено от главния секретар на ДНСК и изпращане на преписката на административния орган за ново разглеждане на заявлението. Органът първо следва да прецени, дали са налице основания за даване на указания на заявителката по реда на чл.29, ал.1 ЗДОИ за конкретизиране на информацията, до която иска да ѝ бъде предоставен достъп. След като се изясни предметът на заявлението, административният орган следва да се произнесе с ясен и мотивиран административен акт, който да отговаря на изискванията за съдържание по чл.34, чл.38, вр. чл.37 ЗДОИ – ако разполага с исканата информация или с акт по чл.32 или чл.33 ЗДОИ, ако органът не разполага с исканата информация.

Когато задължи органа да издаде административен акт или документ, съдът определя и срок за това, на основание чл.174 АПК. В случая с оглед законоустановения срок по чл.28 ЗДОИ на административния орган следва да бъде определен 14-дневен срок за произнасяне с административен акт съгласно указанията дадени по-горе.

При този изход на делото на основание чл.143, ал.1 АПК, жалбоподателката има право на направените разноски за платени държавни такси в размер на общо 10,22 евро.

Воден от горното, Административен съд София град, 27 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Т. С. С., Решение № ГС-05-105/18.12.2025г. издадено от главния секретар на Дирекция за национален строителен контрол.

ИЗПРАЩА административната преписка на главния секретар на ДНСК, за ново разглеждане на подаденото от Т. С. С., Заявление за достъп до обществена информация с вх.№ 94-00-244/02.12.2025г. (на МРРБ) и произнасяне с мотивиран административен акт, в 14-дневен срок от съобщаване на настоящото решение, при спазване на дадените указания.

ОСЪЖДА Дирекция за национален строителен контрол, да заплати на Т. С. С. с ЕГН [ЕГН], на основание чл.143, ал.1 АПК, сумата 10,22 евро – разноски по делото.

Решението не подлежи на касационно оспорване, на основание чл.40, ал.3 от Закон за достъп до обществена информация.

СЪДИЯ: